

Associació de la Festa
Moros i Cristians
de Lleida

Adéu company

Especial comiat Xavier Aluja

Gràcies festers i festeres!

Benvolguts Moros i Cristians:

Tots sabem que la nostra festa no seria possible si ens manquessin o bé els moros o bé els cristians, la festa té sentit pels dos grups que en formem part, però aquest any puc dir que, fins i tot els que no hi són, també hi han estat presents, ja que el dia de la desfilada tots vàreu contribuir a que el moro al·leridí Xavier Aluja baixés desfilant pel seu estimat carrer Cavallers, lluint les seves millors gales i sentint-se orgullós de la nostra festa i dels nostres festers. El Xavier ha estat fester des del primer dia que vam parlar de la Festa de Moros i Cristians i, encara uns dies abans de posar-se més malalt, la seva preocupació era pensar si estaria recuperat per desfilat enguany, ara puc assegurar que sí.

Per la nostra família i, per a mi, ha estat sens dubte la desfilada més trista, però també la més emotiva, ja que el que vam viure al peu de casa nostra, amb la foto del Xavier presenciant la desfilada i amb el suport de totes les comparses i festers és inexplicable. No us podeu imaginar quin sentiment provoca veure homes alts

com a sant paus plorant amb tota la pena, dones amb el mocador a punt, per eixugar-se les llàgrimes, sense patir pels meravellosos maquillatges que portem aquest dia, això és el de menys, tothom ha expressat la seva tristesa com millor ha pogut, però el més fort ha estat el comentari de la meua filla en acabar la desfilada "mare, nosaltres plorem perquè estíem molt al pare, però has pensat que molta gent de la festa també l'estima? Perquè si no, perquè han baixat plorant?" apa! a veure qui és el valent que trenca aquesta lògica infantil!

Bé moros i cristians, companyes i companys, només podem donar-vos les gràcies pel vostre sentiment i pel vostre suport, desitjant que la tristesa d'aquest any es converteixi en èxits de la nostra festa per als anys vinents.

Salut i visca la Festa de Moros i Cristians!

Família Aluja i Escartín

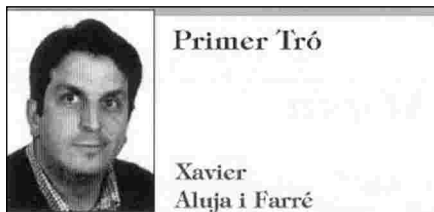
EL XAVIER I LA ROSABEL
DURANT LA FESTA DE
MOROS I CRISTIANS DE
2007

EL XAVIER DURANT LA DESFILADA DE 2005 I 2007, RESP.

COMIAT DE LA COMPARSA ANGLESO LA

Primer Tro

Xavier Aluja i Farré

EL XAVIER FOU PRIMER TRO EL 1996

La comparsa dels Anglesola vol sumar-se a l'homenatge a aquest gran fester que fou el Xavier Aluja qui, juntament amb el seu germà Jaume i algunes persones

més, va fer ressorgir la Festa de Moros i Cristians a la nostra ciutat. En Xavier era d'aquests personatges que sorgeixen de tant en tant i que deixen una forta empremta en la societat en que viuen; passen els anys i la gent els continua recordant per tots els actes que han realitzat i les persones que un dia van estar a prop seu se senten orgullosos d'haver-los tractat. Això és el que passa amb aquest bon company que ens ha deixat enguany, que sempre es mostrava conciliador en els petits entrebancs que

sorgien al principi de la recuperada festa, fent que fos molt més planer fins arribar al consens que feia falta. Del seu bon tarannà se'n feu ressò el dia del seu emotiu funeral. Al tanatori no s'hi cabia, tanta era la gent que volia donar el seu darrer comiat al Xavier; a més d'un li quèien les llàgrimes tot sentint la música festerà que es va sentir en honor seu. Aquí aquest record per part de la nostra comparsa que, com tots els que el vam tractar, el trobarem molt a faltar.

Jaume Bada, Comparsa Anglesola

Després de tant lluitar en aquesta batalla, has perdut i ens deixes. Però no has estat pas sol i molts dels que estem aquí estem tocats i ferits.

Deixes una filla, dona, germans, pare, familiars... però també molts amics i companys que sempre et recordarem.

Recordarem moltes coses teves, les bones i potser alguna de dolenta, si n'hi havia. Però el que jo recordaré serà un gran lluitador, un gran fester, un gran Xavier... una gran persona! He plorat de ràbia i impotència i he patit per tu. La vida de vegades és injusta i així ha estat amb tu.

Només vull dir que, siguis on siguis, ens donis forces als que ens quedem aquí, forces per continuar lluitant en aquesta batalla que és "la vida".

Et recordaré sempre, Xavier.

Una amiga, una festerà, una Pallaresa. L'Encarna.

Estimat Xavier,

Avui has començat un llarg camí cap a un lloc anomenat paradís. El teu paradís potser és petit, com una miniatura, o gran com el teu cor, que no tenia mesura.

I la nostra amistat encara ha estat més gran dia a dia, al teu costat tot és més senzill i tot és més humil.

Tu has sabut valorar cada pas, tu has sabut estimar la vida, per tu volem avui la millor rosada, la més clara i pura en aquest dia.

Gràcies Xavier per tots els bons moments que hem passat junts, amb la Rosabel i la Txell, i per tot el que ens has ensenyat; la teva rialla ens il·luminarà sempre, i encara que no et veurem et sentirem al nostre costat i, sobretot, dins del nostre cor.

Dolors, una amiga.

DONES AL-LERIDÍS DESFILANT EMOCIONADES DAVANT LA PANCARTA EN HONOR A XAVIER ALUJA

COMIAT DELS AL·LERIDÍS

Amb la mort d'en Xavier Aluja, la Festa ha perdut un dels seus millors festers i la meva comparsa, un bon amic, engrescador i valent, amb qui sempre estarem en deute per la tasca que, juntament amb el seu germà Jaume i una colla de gent il·lusionada, va iniciar l'any 1996 per recuperar la Festa de Moros i Cristians, una festa igualitària i oberta a tothom.

La baixada pel carrer Cavallers, el teu carrer, ja no serà el mateix sense tu, un "cabo" excepcional que, amb la seva simpatia i "xuleria" sabia captivar el públic i aconseguir els seus aplaudiments com ningú.

Xavier, els Al·leridís sempre et tindrem a la memòria i el nostre pensament serà per a tu, la Rosabel i la Txell quan passarem desfilant amb orgull al so de Ximo per davant de casa teva.

Vicente Luengo

COMIAT DELS URGELLENCS

Quan penso en tu, Xavier, sempre em ve al cap la força, la il·lusió i la determinació amb la que empenies totes les coses que feies, les ganes que tenies que allò que volies fer servís per millorar el nostre espai vital. Sempre m'ajudaves i aconsellaves com un el germà gran. Recordo quan parlàvem de recuperar la Festa de Moros i Cristians, projecte que jo tenia mig apartat i que tu, amb la determinació que et caracteritzava, vas decidir tirar endavant per

així contribuir a la recuperació del teu estimat carrer Cavallers. Vas organitzar aquell il·lusionant viatge a Ontinyent perquè ens impregnèssim de l'imprescindible sentiment Fester que tu sempre has tingut. Recordo el neguit que vas passar quan, un cop arribat a Ontinyent, no localitzaves el contacte que ens havia de proporcionar el lloc on dormir i com de bé que ens ho varen passar aquell cap de setmana de l'estiu del 95. Xavier, escriuria molt més tot recordant el munt de coses que ens has donat, però molta gent ja ho ha recordat i escrit.

Només vull dir-te que no has marxat, que sempre estaràs amb mi i amb els que, de cor, t'estimem i tu estimaves.

Gràcies per la teva generositat, per tot el que m'has donat i jo no t'he pogut tornar. Gràcies per haver-nos portat la Festa de Moros i Cristians de Lleida. Acabo dient: Per la festa de Moros i Cristians i per Lleida, SEMPRE. Llarga vida a la festa de Moros i Cristians de Lleida!

Jaume Aluja

COMIAT DELS PALLARESOS

Xavier, els que estem aquí hem vingut a dir-te ADÉU.

També estem convençuts que sempre restaràs entre nosaltres ja que et portem en el nostre pensament i dins del nostre cor.

Una vegada vares dir que la nostra festa era com un arbre... arrels, tronc, branques, fulles...

Crec que tu has estat ARREL per ser un dels impulsors de la NOSTRA FESTA; el nostre arbre seguirà creixent amb gent que té i que tindrà la teva força (arrels); amb els que hi som des de fa ja molt de temps (tronc); amb els novinguts (branques) que fan que l'arbre sigui més gran i que creixi alimentat de la saba que els arriba des de les arrels transmesa pel tronc; amb els

infants (fulles) que viuen la festa des de molt petits i la fan seva, i que són el futur de la FESTA.

Es queda entre nosaltres una part del tronc que és molt important: la Rosabel i una filla: la Txell. De ben segur que totes dues seran tronc i arrels, fermes com tu, ja que porten la teva saba, que és rica en fortalesa.

Xavier, sempre estaràs entre nosaltres. "Fins sempre".

Teresa Mayoral
Comparsa Pallaresos

RECULL FOTOGRÀFIC

La plaza Sant Joan acogerá la lucha entre moros y cristianos

La fecha escogida para celebrar el evento será durante las Festes de Maig

LLEIDA
Marina Fújel

La plaza Sant Joan de Lleida es el lugar escogido por la Asociación de la Festa de Moros i Cristians para desarrollar la batalla entre ambos bandos, según explicó ayer el presidente de la plataforma recientemente creada, Jaume Aluja. Por el momento, son más de 80 personas las que se han inscrito para participar en la fiesta que pretende ser una actividad "popular y, sobre todo, organizada y celebrada por los propios ciudadanos".

En un principio, se prevé celebrar la fiesta durante las Festes de Maig "evitando que coincida con algún día en el que tengan lugar muchas actividades especialmente en el Casc Antic". Por tratarse del primer año que se organiza, los responsables han considerado oportuno celebrar solamente uno de los tres días de la Trilogía. De esta forma, durante la mañana se llevaría a cabo la presentación de las bandes y por la tarde el desfile de comparsas.

mos previsto contar con tres para cada bando".

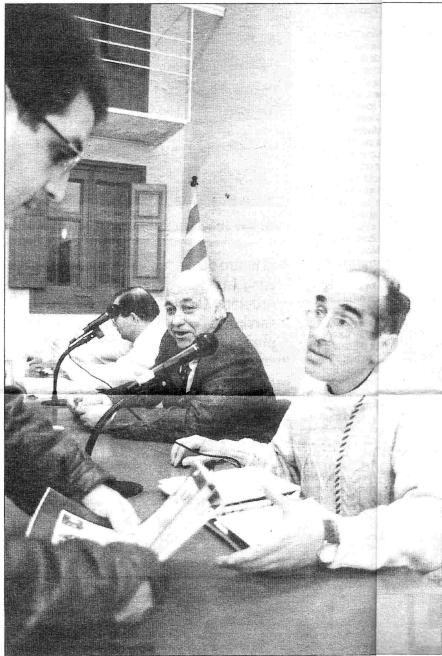
La iniciativa pretende también hacerse eco de la propia historia y, por este motivo, las comparsas adoptarán nombres con arraigo. En el bando cristiano, los nombres harán referencia a los condados existentes en aquella época como *urgellenses, barcelonins* o *tolosans*; mientras que en el bando moro se ha optado por recoger nombres de familias moras de Lleida.

Aluja aprovechó la presentación del proyecto para hacer un llamamiento a toda la sociedad de Lleida a participar en la fiesta. Las personas que quieren colaborar a título individual pueden inscribirse en la propia asociación y, en el caso de que se trate de todo un colectivo, podrán hacerlo formando propiamente una comparsa, teniendo en cuenta que para ello sería necesario un mínimo de cuarenta personas.

Respecto a la vestimenta, Aluja tranquilizó a algunos de los asistentes ayer a la presentación de la fiesta en Cultura. "Hay lugares de alquiler que ofrecen la vestimenta completa a partir de 10.000 pesetas".

Si la fiesta llega a consolidarse en Lleida, lugar donde ya existen precedentes de su celebración, los organizadores tienen previsto montar la Trilogía completa de moros y cristianos.

Aluja estuvo acompañado ayer por el delegado territorial de Cultura, Eugeni Nadal, y por el investigador musical Xavier Massot, quien realizó previamente una introducción a los asistentes sobre la historia de la música de moros y cristianos y los documentos históricos que se han localizado sobre este aspecto en archivos y publicaciones de Lleida.

Jaume Aluja -a la derecha- explicó ayer en Cultura la organización de la fiesta

Lleida tuvo su primera 'batalla' a mediados del siglo XV

LLEIDA - Los precedentes más antiguos de que se tiene constancia sobre esta fiesta en Lleida datan del año 1458, en el que tiene lugar un baile de cristianos y judíos. "El suceso, sin embargo, de la fiesta como tal es en el siglo XVIII", explicó Aluja, y añadió que la última vez que se celebró fue en 1945, consistente en un baile hablado.

Por su parte, el investigador musical Xavier Massot presentó datos históricos sobre las marchas moras y cristianas. "Son marchas que al realizarse en la calle necesitan fuerza y volumen. Los instrumentos idóneos para tocarlas son los de metal por lo que la formación más apropiada es la banda", dijo. En este sentido, el acompañamiento musical de la fiesta podría correr a cargo de la nueva Banda de Música que se está creando en estos momentos de la mano del director y profesor Arnau de Urrea y en la que participan músicos de la ciudad. Cabe destacar que, hasta ahora, la nueva formación cuenta con 25 profesionales.

"Existen múltiples diferencias entre ambas marchas. Las moras tienen un carácter marcadamente solemne y la cadencia puede percibirse claramente mientras que el tiempo de la marcha cristiana es más rápido y propio de un desfile", dijo Massot. El especialista explicó las diversas marchas encontradas en cada bando, cinco en el moro y tres por lo que respecta a los cristianos.

EL XAVIER DESFILANT PEL CARRER CAVALLERS

EN UNA CALÇOTADA A RUFEA

SANT JORDI 2006

PAELLA A RUFEA

FESTA A ONTINYENT

DURANT UNA DE LES ENTRADES INFANTILS

PREMSA DEL 23 DE NOVEMBRE DE 2005

"EL CABO AMB MÉS SALERO"

UNA JORNADA DE SANT ANASTASI MENTRE EL XAVIER ERA REGIDOR